

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 8P/19/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5318201440
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lýdia Stehurová
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2018:5318201440.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci sudkyňou Mgr. Lýdiou Stehurovou vo veci starostlivosti o maloleté dieťa: Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, dieťa rodičov: otca K.. W. Z., nar. XX. X. XXXX, bytom W. XXX, právne zastúpeného JUDr. Jurajom Štrbákom, advokátom, Advokátska kancelária F. Kráľa 1504, Čadca a matky X. Z., rod. Č., nar. XX. X. XXXX, bytom W. XXX, právne zastúpenej JUDr. Janou Hanulákovou, DiS, advokátkou, Advokátska kancelária so sídlom 023 51 Raková 702, kancelária Matičné námestie 1427, Čadca, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradnom práce, sociálnych vecí a rodiny Čadca, o návrhu otca na zníženie výživného takto

rozhodol:

I. Návrh otca K.. W. Z., nar. XX. X. XXXX, na zníženie výživného na maloletú Q. Z., nar. XX. XX. XXXX, z a m i e t a .

II. Povinnosť otca prispievať jedenkrát ročne sumou 800,- € na dovolenku maloletého dieťaťa, ku ktorej sa zaviazal v rodičovskej dohode zo dňa 19. 9. 2016, z r u š u j e . V tejto časti sa m e n í í rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 8P/24/2016-48 zo dňa 19. 9. 2016.

III. Konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného z a s t a v u j e .

IV. Žiadny z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom zo dňa 11. 5. 2018 sa otec maloletého dieťaťa domáhal rozhodnutia, ktorým by súd znížil výživné, o ktorom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom vydaným vo veci 8P/24/2016, právoplatným dňa 27. 10. 2016, ktorým súd schválil rodičovskú dohodu, v rámci ktorej sa otec zaviazal prispievať na výživu maloletej Q. mesačnej sumou 350,- €, z toho 300,- € k rukám matky a 50,- € na osobitný účet na tvorbu úspor. Zároveň sa zaviazal prispievať raz ročne sumou 800,- € na dovolenku maloletého dieťaťa, a to najneskôr do 30. 6. toho ktorého roka, vzhľadom k zdravotnému stavu dieťaťa. V súčasnosti však viac nevie poskytnúť takéto nadštandardné výživné. Jeho príjem sa výrazne znížil a vznikla mu aj nová vyživovacia povinnosť. Z manželstva sa mu narodil dňa 12. 5. 2017 syn W.. V práci musel dať výpoveď z dôvodu, že vo firme sa zle investovalo a hospodárilo, s čím nesúhlasil, dokonca mu nebola vyplatená mzda za mesiace marec a apríl 2018. Dižná mzda mu potom však s dvojmesačným oneskorením bola vyplatená. V súčasnosti je na rodičovskej dovolenke pri synovi. Poberá materské vo výške 22,50 € na deň, čo je 670,- € mesačne. V spoločnej domácnosti žije s manželkou, ktorá je momentálne nezamestnaná a poberá podporu v nezamestnanosti okolo 400,- € mesačne. V spoločnej domácnosti žijú teda 4, z toho 2 nezaopatrené maloleté deti. Mesačné náklady okrem výživného na maloletú Q. v sume 417,- € (po rozpočítaní jednorázového ročného príspevku 800,- €) má aj na bývanie, stravu, splátku úveru na rodinný dom patriaci do bezpodielového spoluvlastníctva s matkou maloletej Q., v ktorom súčasnosti matka s maloletou býva, taktiež náklady na prepravu a podobne. Maloletú Q. denne

vozieva do školy, stretáva sa s ňou a uhrádza aj poplatky v škole. Berie ju na výlety, či nákupy a zakupuje jej aj lieky, či iné zdravotné pomôcky. Toto však pri súčasnom príjme a množstve nevyhnutných výdavkov ďalej nezvláda. Poukázal na to, že je bežné pri hospodárení rodín, že na dovolenku sa ide vtedy, ak je finančný prebytok. Nejde o bežný štandard. V súčasnosti je na nútenej rodičovskej dovolenke, pretože inak by bol PN, nakoľko má zlomenú nohu v členku a nemôže chodiť, resp. len o barlách. V rámci skutkových tvrdení uvádzal, že nevie prispievať dcére 50,- € mesačne na sporenie a ani 800,- € ročne na dovolenku. Vo výroku však požadoval zníženie výživného na 250,- €. Na pojednávaní uviedol, že vo firme N. - W. I. W. V. bol konateľom, dňom 16. 4. 2018 bol však z funkcie odvolaný. Jeho podiel v spoločnosti predstavoval 25 %. Ako minoritný spoločník nesúhlasil so spôsobom hospodárenia. V čase posledného rozhodnutia mal aj iný príjem, a to z predaja zábavnej pyrotechniky. Spolu mal príjem v priemere aj 1.600,- €. V čase výpovede bol jeho príjem zhruba 1.000,- €. Dôvodom výpovede bola práve platobná neschopnosť firmy, o ktorej sa dozvedel v januári 2017. Dňa 9. 4. 2018 sa mu stal úraz. Od 15. 2. 2018 je na materskej dovolenke, pretože vedel, v akom stave sa firma nachádza a potreboval si zabezpečiť nejaký príjem, aspoň na pol roka, v danom prípade do 28. 8. 2018. V súčasnosti je jeho zdravotný stav dobrý, liečbu dňa 28. 6. 2018 ukončil. Hľadá si zamestnanie. Od mája 2018 platí na výživnom menej o 50,-€, a to z dôvodu, že matka dieťaťa mu neprispieva na hypotéku. V roku 2017 si dokonca vzal úver 10 000 €, predal aj garsónku, ktorú zdedil. Z úveru uhrádzal svoje dlhy, ktoré mal z titulu vyšších výdavkov na život, nakoľko tie boli vyššie než jeho príjmy a z predaja garsónky vyplácal potom tento úver. Na otázky matky uviedol, že je pravdou, že v roku 2017 menili na dome okná, stáli však 400,- € a financovala to jeho manželka. Rovnako oplotenie, robil ho však svojpomocne v tomto roku, nakoľko bolo poškodené, stálo 800,- € a financovalo sa tiež z úspor manželky. Tiež uviedol, že má prísľub od 30. 8. 2018 pracovať ako vedúci organizačnej zložky na Okresnom úrade v Č. s príjmom okolo 1.000,- € v hrubom s tým, že popri tom si hľadá prácu s vyšším príjmom intenzívne naďalej. Tiež uviedol, že by súhlasil s platením výživného vo výške 300,- €, avšak žiadal by byť odbremený od nadštandardu, za ktorý považuje sporenie a príspevok na dovolenku. Tiež uviedol, že jednorazový príspevok 800,- € od rozsudku zaplatil len raz, nie však na účet matky. Tieto peniaze boli započítané po dohode s ňou, nakoľko mali medzi sebou dohodu, keďže ona neplatila hypotéku a otec zase užíval jej auto a neuhrádza od mája 2018 z dôvodu, že matka neplatí svoju časť hypotéky. V záverečnom prednese prostredníctvom právneho zástupcu navrhol, aby súd ponechal výživné vo výške 300,- € mesačne s tým, že navrhovateľa odbremení od sporenia vo výške 50,- € mesačne a od ročného poplatku 800,- € na dovolenku maloletej.

2. Matka maloletého dieťaťa od počiatku s návrhom nesúhlasila. V písomnom vyjadrení zo dňa 8. 8. 2018 č. I. 43, v ktorom navrhla aj výsluch maloletého dieťaťa, uviedla, že považuje poberanie materskej zo strany otca za účelové, aj s poukazom na to, že jeho manželka je nezamestnaná a poberá dávku v nezamestnanosti. Otec by si mal preto nájsť vhodnú prácu a o dieťa by sa mala starať jeho manželka. Tiež uviedla, že otec maloletú Q. už do školy nevozí, nakoľko nepracuje. Tiež uviedla, že rovnakým spôsobom sa na splácaní spoločného úveru podieľa aj ona, ako dôkaz priložila vyrovnanie. Poukázala tiež na to, že otec maloletej vybudoval nové oplotenie, vymenil okná, preto neobstojí jeho tvrdenie, že nemá 50,- € mesačne na sporenie. Ona sama nemá stabilný príjem, je živnostníčkou v odbore lesníctva a mesačne jej príjem dosahuje minimálnu mzdu zhruba 370,- €. Špecifikovala svoje mesačné náklady spolu vo výške 970,- €, do ktorých nezapočítavala náklady spojené s jej prácou ani letnú dovolenku. Na úhradu výdavkov jej prispieva aj jej syn N., ktorý jej mesačne posiela 150,- €. Aj toho v konaní navrhla vypočítať. Zároveň vzniesla návrh na zvýšenie výživného na 400,- € mesačne s poukazom na to, že od septembra 2018 bude dcéra navštevovať gymnázium v Turzovke, tým sa jej výdavky zvýšia. Na pojednávaní sa nevedela jednoznačne vyjadriť k úhradám otca na účel sporenia pre maloletú v roku 2018. V roku 2017 okrem jedného mesiaca mal sporenie uhradené. Prostredníctvom svojej právnej zástupkyne uviedla, že pokiaľ otec tvrdí narodenie dieťaťa dňa 12. 5. 2017, návrh podal až po roku. Preto má matka za to, že mal dostatok finančných prostriedkov. Keďže otec poberá materskú dávku a jeho manželka dávku v nezamestnanosti, matka má za to, že buď pracuje na čierno alebo nepracuje účelovo. Naopak, to na strane maloletej nastane zmena pomerov v súvislosti s jej nástupom na strednú školu, v septembri 2018. Zároveň na strane matky došlo k zníženiu príjmu, vo vzťahu k čomu vzniesla návrh na vykonanie dôkazu výsluchom svedka syna matky, ktorý jej prispieva na ich úhradu. V záverečnom prednese vzala návrh na zvýšenie výživného v celom rozsahu späť.

3. Kolízny opatrovník zastupujúci v konaní záujmy maloletého dieťaťa sa na pojednávanie nedostavil. Svoju neprítomnosť ospravedlnil, odkázal na písomne vyhotovenú správu zo šetrenia pomerov v rodine maloletého dieťaťa zo dňa 23. 7. 2018 č. I. 39, z ktorej vyplýva, že matka pracuje ako SZČO v oblasti pestovateľskej činnosti a dosahuje iba minimálny príjem, uvádza vysoké výdavky spojené so zdravotným

stavom maloletého dieťaťa, ktoré navštevuje základnú umeleckú školu. Dieťaťu tiež vznikli vysoké výdavky spojené s nástupom na strednú školu, tiež v súvislosti s rôznymi pohybovými aktivitami, ktoré má odporúčané od lekárov a zubné ošetrenia. Matka platí polovicu hypotéky v sume 140,- € mesačne, elektrinu 65,- €, internet 10,- €. Má vysoké výdavky na benzín, nakoľko dcéru vozí do školy a na odborné vyšetrenia. Matka uviedla, že otec na výživu dieťaťa prispieva pravidelne, ale od mája prispieva o 50,- € mesačne menej. Na dovolenku neprispel žiadnou sumou. Kolízny opatrovník navrhol výživné neznižovať, nakoľko matka z jej finančných prostriedkov nedokáže uhrádzať základné nevyhnutné potreby maloletého dieťaťa.

4. Súd v uvedenom konaní vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania a oboznámením listinných dôkazov, najmä rodného listu maloletého dieťaťa č. I. 5, rodného listu W. Z. č. I. 4, správ ošetrojúcich lekárov otca č. I. 6 až 8, výpoveďou č. I. 9, rozhodnutím sociálnej poisťovne č. I. 10 a 13, výsledkami lustrácií v sociálnej poisťovni č. I. 18 a 20, správou daňového úradu č. I. 34, správou Obce W. č. I. 36 a 37, vysporiadaním záväzkov č. I. 50 i ďalšími listinami preukazujúcimi tvrdenia matky ohľadom jej mesačných výdavkov vrátane daňového priznania za rok 2018 a účtovnej závierky za rok 2018, či výpisov z jej účtov. Ďalej súd vykonal dokazovanie oboznámením pripojených spisov 8P/24/2016, najmä rozsudok č. I. 48 a 7P/41/2017, najmä návrh č. I. 1 a späťvzatie návrhu č. I. 72 a uznesenie č. I. 75. Z vykonaného dokazovania mal zistený nasledovný skutkový a právny stav.

5. V rodičovskej dohode zo dňa 19. 9. 2016, ktorú súd schválil rozsudkom č. k. 8P/24/2016-48 z rovnakého dňa (ktorým rozhodol zároveň o rozvoje manželstva) sa rodičia dohodli na zverení maloletej Q. do starostlivosti matky, otec dieťaťa sa zaviazal prispievať na jej výživu mesačne sumou 350,- €, z toho sumou 300,- € k rukám matky a 50,- € na tvorbu úspor na osobitný účet. Zároveň sa zaviazal k povinnosti prispievať 1-krát ročne do 30. 6. toho ktorého roka sumou 800,- € k rukám matky, a to na dovolenku maloletého dieťaťa, vzhľadom na jeho zdravotný stav. Rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 27. 10. 2016.

6. Návrhom zo dňa 26. 10. 2017 podaným vo veci 7P/41/2017 sa otec dieťaťa domáhal zníženia výživného na 280,- € mesačne. Dôvodil podstatnou zmenou pomerov, ktorá u neho od posledného rozhodnutia nastala, a to narodením syna z druhého manželstva W. Z., a to dňa 12. 5. 2017. Uvádza príjem zhruba 900,- € v hrubom, čo činilo 600,- € v čistom. Jeho manželka bola v tom čase na materskej dovolenke. Zníženia výživného sa domáhal i s poukazom na výrazne nižší príjem než v minulosti. Podaním zo dňa 24. 1. 2018 na č. I. 72 vzal tento návrh bez uvedenia dôvodu späť. Súd uznesením č. k. 7P/41/2017-75 zo dňa 30. 1. 2018 konanie zastavil.

7. Z rozhodnutia sociálnej poisťovne zo dňa 9. 3. 2018 č. I. 10 mal súd zistené, že otcovi maloletej Q. bol priznaný nárok na materské za obdobie od 15. 2. 2018 do jeho zániku vo výške 22,50 € na deň.

8. Z rozhodnutia sociálnej poisťovne zo dňa 29. 3. 2018 č. I. 13 mal súd zistené, že manželka otca maloletého dieťaťa má nárok na dávku v nezamestnanosti vo výške 50 % denného vymeriavacieho základu 25,23 €, od 1. 3. 2018 na obdobie 6 mesiacov.

9. Dňa 8. 4. 2018 sa otcovi dieťaťa stal úraz. Zo záveru správy ambulancie úrazovej chirurgie zo dňa 8.4.2018 č. I. 6 vyplýva, že nohu v členku mal zasadovanú, odporúčané barly.

10. Dňa 30. 4. 2018 otec dieťaťa vypovedal pracovný pomer v spoločnosti N. - W. I.. W.. V., v ktorej pracoval na základe pracovnej zmluvy zo dňa 1. 8. 2016 ako finančný riaditeľ. Z výpovede č. I. 9 vyplýva, že táto bola daná bez uvedenia dôvodu.

11. Z výsledkov lustrácií v sociálnej poisťovni mal súd zistené, že otec maloletej je zároveň vedený aj ako zamestnanec s nepravidelným príjmom v Obci W., a to od 1. 1. 2015. Materské poberá vo výške 697,60 €. Z výsledku lustrácie v sociálnej poisťovni u matky maloletej mal súd zistené, že tá je samostatne zárobkovo činnou osobou od 1. 7. 2012.

12. Z potvrdenia Daňového úradu Žilina zo dňa 13. 7. 2018 č. I. 34 mal súd zistené, že matka maloletej podala daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby za zdaňovacie obdobie 2016 a 2017, v ktorom uviedla nasledovné údaje: základ dane za rok 2016 3.049,98 € a za rok 2017 3.207,63 €. Z daňového priznania matky za rok 2018 vyplýva základ dane 894,64 €. Z účtovnej závierky, predloženej matkou,

ku dňu 30. 6. 2018 vyplýva, že pri príjmoch 9.122,- € a výdavkoch vo výške 8.227,- € zostalo matke maloletej 895,- €.

13. Zo správy Obce W. č. I. 36, ktorú obec podala v zmysle výzvy súdu, ktorý postupoval v súlade s výsledkami lustrácií v sociálnej poisťovni, vyplýva príjem otca maloletej za december 2017 vo výške 43,26 €. Iný príjem nemal.

14. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

15. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

16. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

17. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

18. Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu, rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19. Podľa § 78 ods. 1 Zákona o rodine dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možná len na návrh.

20. Podľa § 29 ods. 1 až 3 CMP navrhovateľ môže počas konania zobrať návrh na začatie konania späť, a to celkom alebo sčasti. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. (2) Súd konanie nezastaví, ak sa mohlo začať aj bez návrhu a je potrebné v konaní pokračovať. (3) Súd konanie nezastaví, ak niektorý z účastníkov so späťvzatím návrhu z vážnych dôvodov nesúhlasí.

21. V danom prípade je predmetom konania návrh otca na zníženie výživného na jeho maloletú dcéru, o ktorom bolo naposledy rozhodnuté rozsudkom č. k. 8P/24/2016-48- zo dňa 19.9.2016. Súd v danom konaní zameral svoje dokazovanie na podstatnú zmenu pomerov na strane otca, ktorá uňho od posledného rozhodnutia nastala. Mala spočívať v dvoch základných skutočnostiach, a to v narodení syna Reného dňa 12. 5. 2017 a v znížení príjmu v dôsledku ukončenia predchádzajúceho pracovného pomeru otca výpoveďou zo dňa 30. 4. 2018. K výpovedi súd poukazuje na to, že z listiny otcom predloženej vyplýva, že výpoveď dal bez uvedenia dôvodu, i keď tvrdil, že tak učinil z dôvodu nespokojnosti s hospodárením, s vedením spoločnosti, v ktorej pracoval i z dôvodu, že mu nebola vyplatená mzda za určitý počet mesiacov, svoje tvrdenia nepreukázal. Mal preukázať, že upozornil ostatných spoločníkov na tieto skutočnosti a svoju nespokojnosť vyjadril. Bez takýchto dôkazov bolo potom ťažké otcovi dieťaťu ohľadom skutočného dôvodu výpovede uveriť (a to aj s poukazom na to, že v čase výpovede bol na materskej/rodičovskej dovolenke). Otec tiež dôvodil, že je na nútenej rodičovskej dovolenke s poukazom na to, že inak by musel byť PN. Tú súd poukazuje na časovú chronológiu, keď je zrejmé, že úraz sa otcovi stal až 8. 4. 2018, zatiaľ čo nárok na rodičovský príspevok mu bol priznaný už od 15. 2. 2018. Je teda zrejmé, že už v čase vzniku úrazu bol na rodičovskej dovolenke a že rovnako počas rodičovskej dovolenky pracovný pomer vypovedal. Súd sa stotožnil s vyjadrením matky v tom smere, že o dieťa by sa mala starať jeho matka, v danom prípade manželka otca maloletej Laury a otec maloletej by si mal hľadať vhodné zamestnanie. Súd je rovnakého názoru. Napokon teraz, keď už má liečbu ukončenú, mu v tom nič nebráni. Pokiaľ otec dosahoval v spoločnosti, v ktorej pracovný pomer vypovedal, príjem umožňujúci

mu hradiť svoje nevyhnutné výdavky, vrátane výživného na maloletú Lauru (i sporenie a jednorazový príspevok na jej dovolenku), možno hovoriť o vzdaní sa výhodného zamestnania, výhodnejšieho príjmu, zo strany otca. Tiež možno v tejto súvislosti poukázať na zásadu potenciality príjmov a brať do úvahy možnosti otca maloletej zamestnať sa s adekvátnym príjmom. V týchto súvislostiach súd poukazuje aj na potvrdenia spoločnosti, v ktorej otec pracoval. Zo spisu 8P/24/2016 č. I. 27 vyplýva čistá mzda otca v mesiacoch august 2015 až júl 2016 3.833,50 €, teda v priemere mesačne 319,46 € a z potvrdenia č. I. 70 spisu 7P/41/2017 čistá mzda otca v mesiacoch január 2017 až december 2017 6.960,33 €, čo je zhruba v priemere 580,- € mesačne, teda príjem vyšší ako príjem, ktorý dosahoval v čase posledného rozhodnutia a na strane druhej nižší, než dosahuje teraz titulom rodičovského príspevku (697,60 €). V tejto súvislosti sa sám otec vyjadril, že mal aj iný príjem, a to z predaja zábavnej pyrotechniky. Bližšie tvrdenia ani dôkazy ohľadom tohto príjmu však neprodukoval. Uviedol, že v čase posledného rozhodnutia dosahoval príjem až 1.600,- € mesačne a v čase výpovede zhruba 1.000,- Sk mesačne. Súd prihliadal i na tvrdenia otca produkované v konaní 7P/41/2017, ktorý v návrhu požadoval zníženie na 280,- € z dôvodu, že sa mu narodilo maloleté dieťa a že sa znížil jeho príjem (teda z totožných dôvodov). Následne bez uvedenia dôvodu tento návrh vzal späť. Z tohto konania otca možno predpokladať, že aj po narodení jeho ďalšieho dieťaťa bolo v jeho možnostiach a schopnostiach naďalej takéto výživné hradiť. Nebolo možné prisvedčiť jeho obrane ohľadom toho, že bol nútený zobrať si úver, predať garsónku a podobne, keď napokon tieto tvrdenia ani nepreukázal. Pokiaľ by bola jeho životná situácia natoľko vážna, odôvodňujúca nutnosť zadĺžiť sa, na svojom návrhu by podľa názoru súdu zotrval.

22. Podľa názoru súdu nedošlo v tejto časti k podstatnej zmene pomerov, ktorá by odôvodňovala zmenu skoršieho rozhodnutia o výživnom tak, ako to tvrdil otec. Okolnosti vyplývajúce z listinných dôkazov viedli súd k takým záverom, že otec mal konať inak, pretože v čase výpovede si musel byť vedomý, že nebude v jeho schopnostiach a možnostiach dosahovať príjem potrebný na pokrytie jeho doterajších výdavkov, vrátane výživného, a to aj s poukazom na to, že výpoveď podával v čase, keď už bol na materskej/rodičovskej dovolenke a bolo mu priznané materské. Zároveň v tom čase vedel aj o tom, že jeho manželka poberá dávku v nezamestnanosti. Nemal sa vzdávať takéhto zárobku, resp. si mal hľadať zamestnanie s rovnakým alebo obdobným príjmom. Na záver pojednávania dokonca uviedol, že výživné by žiadal znížiť len na sumu 300,- €. V priebehu konania dôvodil, že 50,- € na sporenie neplatí z dôvodu, že matka neprispieva na spoločnú hypotéku. Toto nemôže byť dôvodom neplnenia si povinnosti otca. Vo všetkých súvislostiach súd nepovažoval tento prvý dôvod na zníženie výživného za preukázaný.

23. Pokiaľ ide o druhú podstatnú zmenu tvrdenú otcom - narodenie jeho ďalšieho dieťaťa, táto zmena je síce podstatnou a preukázateľne od posledného rozhodnutia u otca nastala, ale za daného, vyššie popísaného, skutkového stavu ju súd nepovažoval za samostatný dôvod na zníženie výživného, vychádzajúc aj zo stavu vo veci 7P 41/2017.

24. Na záver považuje súd za potrebné poukázať na to, že v danom prípade výživné napokon neznížil aj z dôvodu, že otec na pojednávaní vyjadril, že je v jeho možnostiach a schopnostiach hradiť výživné vo výške 300 €, avšak 50 € na sporenie neplatí preto, lebo matka maloletej neprispieva na hypotéku. Tento ním tvrdný dôvod súd nevzal do úvahy. A keďže naňho neprihliadol, mal za to, že je v schopnostiach a možnostiach otca platiť mesačne 350 € naďalej. Avšak, aj s prihliadnutím na narodenia dieťaťa otcovi maloletej, vo vzťahu k príspevku 800 € na dovolenku dieťaťa, súd dospel k záveru, že tento nie je bežným štandardným výdavkom, ktorý má slúžiť na úhradu nevyhnutných základných potrieb dieťaťa, ale je výdavkom nadštandardným. Za danej situácie tvrdeného a preukázaného stavu u otca dieťaťa súd otca dieťaťa tejto povinnosti zbavil, v tejto časti pôvodný rozsudok, ktorým súd rozhodol naposledy o vyživovacej povinnosti schválením rodičovskej dohody, zmenil. Považuje za potrebné k tejto časti uviesť aj to, že tvrdenie matky o tom, že otec nikdy neuhradil sumu 800 €, bolo vyvrátené, pretože z písomného vyrovnania „záväzkov“ medzi ním a matkou maloletej vyplýva, že uhradil jedenkrát sumu 800,- €, tá bola však započítaná zrejme na iný účel, než na dovolenku v zmysle pôvodného rozhodnutia.

25. Súd nevykonával podrobné dokazovanie vo vzťahu k príjmom a výdavkom matky a výdavkom maloletej Q., keďže sa prioritne zaoberal zmenami tvrdenými na strane otca, ktorý konanie inicioval. Napokon, bolo nesporné (a preto aj matka protinávrh na zvýšenie výživného vazala späť), že podstatná zmena nenastala ani u maloletej Q.. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam nepovažoval za potrebné vykonať dôkaz výsluchom maloletej ani jej brata.

26. Konanie o návrhu matky na zvýšenie výživného súd z dôvodu jeho späťvzatia učeným matkou na pojednávaní za súhlasu otca zastavil, nezistil dôvody na postup podľa § 29 ods. 2 CMP, nakoľko ku dňu rozhodovania súdu (súd je viazaný stavom ku dňu jeho rozhodovania) podstatná zmena u dieťaťa nesporne nenastala (na strednú školu má nastúpiť až v septembri 2018).

27. O trovách konania rozhodol podľa § 50 CMP, podľa ktorého žiadny z účastníkov konania nemá nárok na náhradu trov konania, pokiaľ tento zákon neustanovuje inak. Civilný mimosporový poriadok v časti upravujúcej konanie vo veciach starostlivosti súdoch o maloletých inak neustanovuje.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia, písomne, na Okresný súd v Čadci.

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Odvolanie podľa § 365 ods. 1 CSP možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočnila jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- d) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- e) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- f) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- g) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 125 ods. 3 CSP podanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podania urobil.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia. Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu. Konanie o výkone neodkladného opatrenia nariadi súd vždy aj bez návrhu.